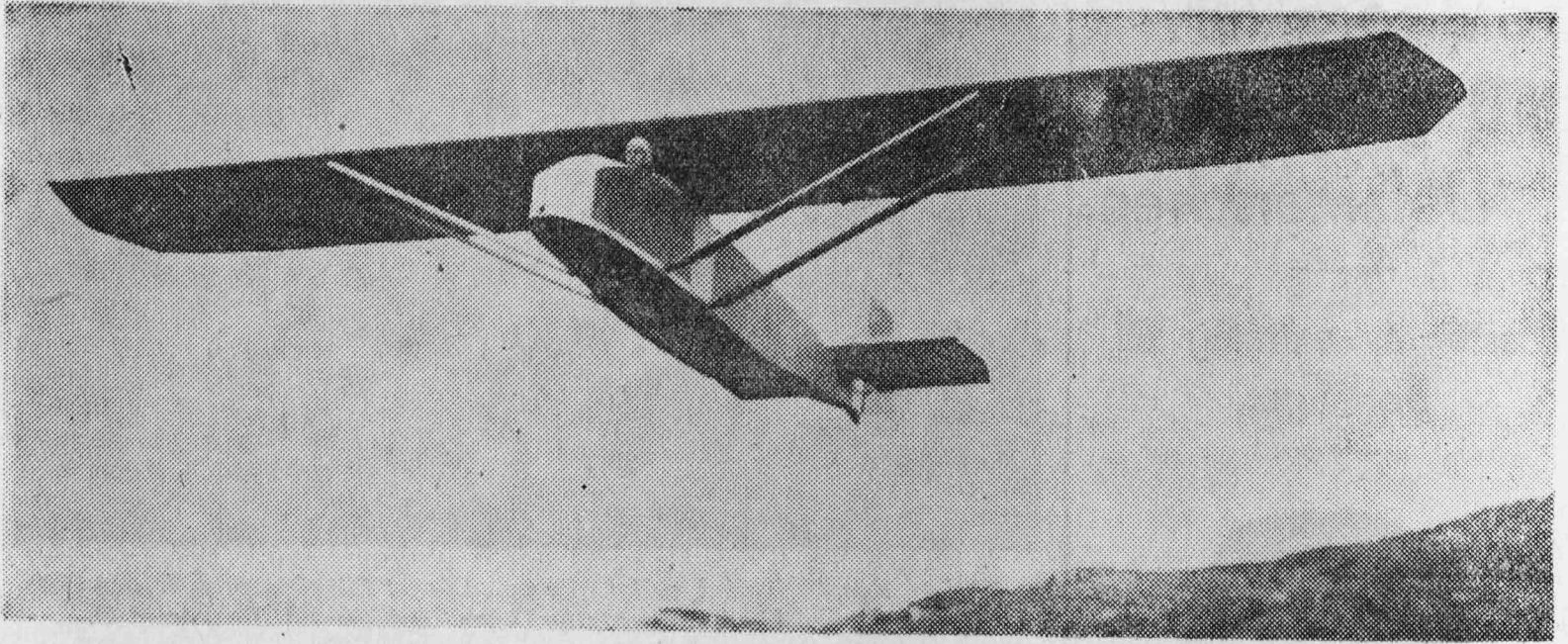

Upp genom luften utan motor...

Löjtnant Menzer på stigande över Torslandafältet i göteborgsbyggt segelplan, bogserat av Bugatti, beundrad av många åskådare, bl. a. polismästare Fontell, som såg avundsjuk ut.

— Jo, nu ha vi kommit så långt, att vi anse oss kunna bjuda på uppvisning, säger flyghamnsdirektör Gösta Andrées röst i telefon från Torslanda.

— Uppvisning? Det stadiet är väl passerat för länge sedan . . .

— Ja, nu gällde det förstås inte det vanliga flyget utan segelflygning med göteborgsbyggt, hemmalagat plan, absolut urpremiär, stor gala-, fest- och jättepreniär, barn och militär halva . .

Nej nu råkade visst dir. Andréé bli för ivrig i cirkusreklamstilen, men det måste tydligen vara något alldeles extra i görningen, så G. P:s medarbetare infann sig vid den stora utomhusarenan vid Torslanda kl. 6 på eftermiddagen för att bevittna den märkliga händelsen.

Det är redan känt, att 16 chalmerrister under våren och försommaren haft sitt tillhåll ute vid flyghamnen och idkat ferier och sommarnöje med att bygga ett segelflygplan efter senaste tyska modell under ledning av ingenjör Rolf Bergwik, själv gammal segelflygare. Modellen är så absolut ny och modern att ingenjör Bergwik ännu ej själv provat den eller sett den i Tyskland, segelflygningens hemland, så mera up to date material lär näpeliggen stå till buds. Att utförandet är omsorgsfullt och in i minsta detalj buret av kärlek till och intresse för "jobbet" och resultatet, det framgår bäst av ett samtal med hamnmästare Eriksson på Torslanda, som säger, att sandpapperet inte varit ur pojknarnas händer på hela tiden; "de ha faktiskt putsat och målat inte bara utsidan utan t. o. m. — insidan av lådan, som föraren sitter på!" Ja, det kan man kalla för kärlek!

Men nu var det som sagt uppvisning med det nya flyget, bevittnat av pressen, nyfikna och polismästare

Fontell, som var ute för att se det nya trafikmedlet. Det var inte utan att man undrade vem som skulle flyga, ty veterligen äro varken herrar Andréé eller Eriksson utbildade glidflygare, och "byggmästarna" själva lära inte heller vara slängda i konsten att flyga utan motor. Det var också en utombys, som befanns sitta i förarhytten på det grant gulglänsande planet, som en entusiastisk medhjälpare och "känd racerförare" med sin Bugatti skulle bogsera upp mot den rätt friska sydvästen. Trafik-, reklam- och fotograf-flygaren löjtnant A. G. Wenzler från Stockholm, som en kortare tid med eget plan gästade Torslanda, hade gripits av trängtan att segla omkring i lufthavet utan motor, fast han hitintills inte praktiserat i konsten — han har hoppat litet utefter marken på 8—10 meter höjd efter bilen de sista dagarna liksom också dir. Andréé, men någon riktig flygning har det inte blivit av. Men nu . . . !

Och nu blev det också. Visserligen efter lång väntan, men vem har sett en premiär, som gått alldeles som smord när man måste räkna både med väder och vind och smäckra wires, som vilja gå av, om det frestar på för hårt? Och detta var ju "friluftsteater". Det utomordentligt lätta planet — det väger bara 110 kg. — tog emellertid fart på sin enda skida av bräckligt virke, och ett tu tre var det högt över åskådarnas huvud. Uppåt, uppåt, och med god fart till på köpet!

Löjtnant Wenzler nådde i första försöket i det närmaste de 100 meterna i höjd, och själv förklarade han, att om man bara sätter maskinen på näsan en smula och då är uppe på någorlunda höjd, är det ingen konst att överskrida en hastighet av 100 km/tim. Och mera kanske, men då är det mindre fri-

villigt.) Landningen gick flott, så kom en regnskur, som tvingade åskådare och agerande under hangarens tak för en liten stund. Fortfarande ha vi här i Göteborg en synnerligen imponerande luftflotta för skandinaviska förhållanden — faktiskt den största parken av privata maskiner i Norden! Flygintresset lever.

Som ett litet mellanspel landade den stora trafik-Dornier-Walen, som på grund av vädret var en smula försenad, men i en lika djärv som skicklig sväng gick ner på Torlandaviken, där den tyske kapten Caspar, en utomordentligt säker och styv pilot, sedan länge hittar i dimma regn eller busväder och så mycket bättre i väder som i går alldeles som hemma på sin mammas gata. Sedan han på laga tid dånat iväg mot Oslo igen, gjorde Wenzler en ny uppstigning, som blev ännu mer lyckad än den första. Trots vinden gjorde han den första helt omsvingen med segelplan, som visats på Torslanda, landade elegant och rapporterade uppnådd höjd av mellan 100 och 125 meter. Vackert!, sa hamnmästaren. Direktör Andréé hade varit artig nog att gå upp och möta det väntade planet från Köpenhamn, så han fick inte se grannlåten, men han ångrade sig nog, när han fick höra talas om saken.

Rätt vad det är, göres det kanske Immelmann-svingar och vem vet allt vad utan motor därute, men flyga till Kap — det dröjer innan de doningarna duga till. Även om chalmerristerna fingo diplom för sin modell och vissa färdiga delar redan på Boråsutställningen och även om de lära sig att sväva i uppvind och åskmoln aldrig så skickligt. Det är långt hädan och dit, men vem vet vad som händer när tiden är ett tredjedels sekel äldre?